

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 2007

[...]

[...]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 14 juni 2007 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een inwoner van Lessenbos, van wie de vennootschap gevestigd is op de Neerstalsesteenweg te 1190 Brussel, werd ingediend omdat hij van het ministerie van Landsverdediging eentalig Nederlandse documenten had ontvangen.

De betrokkene houdt staande dat zijn taalaanhorigheid bekend was.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT heeft u het volgende geantwoord (vertaling):

"Ten eerste wens ik erop te wijzen dat, in tegenstelling tot wat uw brief doet verstaan ("Versturen van eentalig Nederlandse documenten aan een Franstalig inwoner van Lessen"), de brief die op 21 september 2006 door de diensten van Landsverdediging verstuurd werd, gericht was aan een privaat rechtspersoon, meer bepaald aan de handelsvennootschap "A la Maison du Destructeur Kosta", waarvan de maatschappelijke zetel zich in de Neerstalsesteenweg 206 te 1190 Brussel (Vorst) bevindt. De bewuste zending is dus niet verstuurd naar het adres van een natuurlijke persoon die in een gemeente van het Franse taalgebied woont, maar wel aan een vennootschap die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd is.

De brief die aan de handelsvennootschap gestuurd werd, betrof een prijsaanvraag gesloten volgens de onderhandelingsprocedure, waarbij verscheidene leveranciers worden geraadpleegd, waaronder de betreffende vennootschap.

In zulke situatie (brief aan een "particulier = natuurlijk persoon" in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest), dient de administratie derhalve, bij toepassing van de wetsbepalingen inzake het gebruik van de talen (wet van 30 juli 1938 betreffende het taalgebruik bij het leger, artikel 27 en 30; gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 betreffende het taalgebruik in bestuurszaken, artikel 41 en 44), het Frans en het Nederlands te gebruiken "naar gelang van het geval" (wet van 30 juli 1938, artikel 30). Dit kan de taal zijn waarvan het bedrijf gebruikt gemaakt heeft of het gebruik

heeft gevraagd, of de taalkeuze kan gebaseerd zijn op de ervaringen uit voorgaande briefwisselingen.

Aangezien het in casu om een eerste contact met de handelsvennootschap ging, had de administratie zich zowel in het Nederlands als in het Frans tot de firma moeten richten, wat niet het geval was. De betreffende diensten zullen op dit punt aangesproken worden.

Ik wens echter op te merken dat de zaakvoerder zich tot de bevoegde dienst van Landsverdediging had kunnen richten (de coördinaten staan expliciet op de brief vermeld) – wat de betrokkene niet gedaan heeft – om zo een exemplaar te bekomen van de brief in het Frans, dat hem onmiddellijk zou worden opgestuurd."

*
* *

De FOD Landsverdediging is een centrale dienst als bedoeld door artikel 1, §1, 1°, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In de mate waarin er geen twijfel kan bestaan over de taalaanhorigheid van de handelsvennootschap "*A la Maison du destructeur Korta*", had de brief in het Frans gestuurd moeten worden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS